

OVERBLIK

Klager over politiets dispositioner 2020

1. Indledning

Justitsministeren iværksatte i oktober 2018 som led i sit udspil "Nærhed og Tryghed" en løbende og systematisk opfølgning på borgernes klager over politiet. Initiativet indebærer, at Rigspolitiet og Rigsadvokaten skal udarbejde et årligt overblik, der indeholder følgende:

- Antallet og typen af klager over politiets dispositioner
- Antallet af sager, hvor borgeren får medhold i første instans
- Antallet af sager, hvor der bliver klaget over den første afgørelse til en overordnet myndighed
- Antallet af sager, hvor den første afgørelse bliver omgjort af den overordnede myndighed

Rigspolitiets og Rigsadvokatens fælles overblik for klager over politiets dispositioner for 2018 og 2019 blev offentliggjort henholdsvis i april 2019 og i april 2020.

Rigspolitiets og Rigsadvokatens fælles overblik for 2020 omfatter de klagesager, som politikredsene i 2020 har truffet afgørelse i, samt de klager, der er afgjort af Rigspolitiet og de regionale statsadvokater i 2020.

Ligesom de to foregående år har der i forbindelse med gennemgangen af klagesagerne fra 2020 været særlig fokus på, om sagerne har indeholdt klagepunkter, hvor borgeren har anført, at politiet har forskelsbehandlet vedkommende på grund af dennes etnicitet.

I det følgende præciseres det først, hvilke dispositionsklager der er omfattet af overblikket (afsnit 2). Derefter beskrives politikredsenes afgørelser (afsnit 3). Efterfølgende beskrives de overordnede myndigheders sager (afsnit 4). Afslutningsvis samles der op på, om der kan udledes tendenser af klager behandlet i 2020 (afsnit 5), herunder om der har været klager relateret til forskelsbehandling på grund af etnicitet (afsnit 6).

2. Dispositionsklager omfattet af overblikket

En dispositionsklage er en klage over politiets dispositioner vedrørende politifaglige spørgsmål – både inden for og uden for strafferetsplejen. Dispositionsklager omfatter et betydeligt antal dispositioner af meget forskelligartet karakter. Der kan være tale om konkrete dispositioner, der udspringer af helt generelle ledelsesmæssige dispositioner som for eksempel prioritering af politiets ressourcer eller generelle overvejelser af operationel eller polititaktisk karakter vedrørende anvendelse af eksempelvis magtmidler. Der kan også være tale om konkrete dispositioner rettet mod en lille gruppe borgere

eller en enkeltperson i forbindelse med politiets efterforskning af lovovertrædelser eller i forbindelse med ordenshåndhævelse.

En klage over en polititjenestemands adfærd (for eksempel en klage over at en polititjenestemand har anvendt unødvendig magt) er ikke en dispositionsklage og er dermed ikke omfattet af overblikket. Klager over polititjenestemænds adfærd behandles af Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Afgørelser i mere traditionel forstand, såsom afgørelser i medfør af hundeloven, våbenloven eller afgørelser om regres for udbetalt offererstatning, er ikke medtaget i overblikket. Klager over zoneforbud og restaurationsforbud er dog medtaget i overblikket, selv om de blandt andet sagsbehandlingsmæssigt adskiller sig fra øvrige dispositionsklager. Overblikket har fokus på klagesager i relation til borgerens møde med politiet, hvorfor klager over dispositioner foretaget i anklagemyndigheden ikke er omfattet. Overblikket omfatter desuden ikke dispositionsklager vedrørende Grønlands og Færøernes Politi.

3. Dispositionsklager behandlet af politikredsene i 2020

3.1. Antal og type af klager over politiets dispositioner

Overblikket over typen, antallet og resultatet af politikredenes klagesager er foretaget på baggrund af udtræk af politikredenes sager, som af kredsene er påført sagskategorier og resultat som emneord i politiets sagsbehandlingssystem POLSAS.

Politikredsene har i 2020 behandlet i alt 1.553 klager over politiets dispositioner i 1. instans. Klagerne er efter deres karakter inddelt i 12 sagskategorier. Da dispositionsklagerne dækker over et stort antal meget forskelligartede sager, har det været nødvendigt at have sagskategorien "Andet". Eksempler på, hvilke typer klager der er omfattet af de forskellige kategorier, kan ses i bilag 1. Eksempler på konkrete sager behandlet af politikredsene kan ses i bilag 2. Det bemærkes, at der i 2020 er oprettet yderligere emneord for at forsøge at mindske sagskategorien "Andet" i forhold til overblikket for 2019.¹

De 1.553 klager over politiets dispositioner, som politikredsene har behandlet i 2020, fordeler sig således på type og antal:

¹ Der er tale om emneordene "Frihedsberøvelse", "Klager over køreprøver", "Visitation" og "Grænsekontrol".

Figur 1. Politikredsenes afgørelser fordelt på sagskategori

Grafen viser 1.590 klager i alt, hvilket skyldes, at 37 klager er registreret i politiets sagsbehandlingssystem POLSAS med 2 forskellige sagskategorier. De 37 klager er derfor registreret 2 gange.

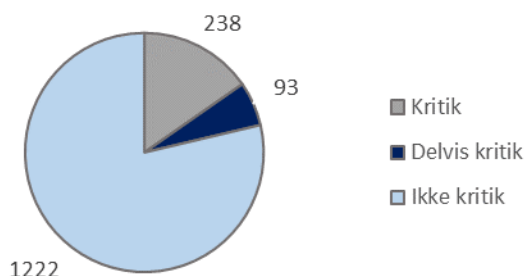
*Ud fra opgørelsen kan det ikke vurderes, om sagerne vedrører sagsbehandlingstid inden for eller uden for strafferetsplejen. Derfor kan nogle sager være taget med både her og i figur 7.

3.2. Antal sager, hvor borgeren får medhold i 1. instans

Af de 1.553 klager, som politikredsene har behandlet i 2020, har politikredsene udtalt kritik af politikredsens egne dispositioner i 238 sager og delvis kritik i 93 sager. Borgeren har således fået medhold eller delvis medhold i 331 klager, hvilket svarer til ca. 21 % af klagerne.

I 1.222 sager - svarende til ca. 79 % af klagerne - har politikredsene ikke fundet anledning til at udtale kritik af politiets dispositioner.

Figur 2. Politikredsenes afgørelser fordelt efter udfald

Antallet af sager, hvor borgeren har fået medhold eller delvis medhold i sin klage i 1. instans, er fordelt således på de 12 sagskategorier:

Figur 3. Politikredsens afgørelser, hvor klager har fået medhold, fordelt på sagskategori

Grafen viser 336 klager i alt, hvilket skyldes, at 5 af de omfattede klager er registreret i POLSAS med 2 forskellige sagskategorier. De 5 klager er derfor registreret 2 gange.

* Ud fra opgørelsen kan det ikke vurderes, om sagerne vedrører sagsbehandlingstid inden for eller uden for strafferetsplejen. Derfor kan nogle sager være taget med både her og i figur 7.

4. Dispositionsklager behandlet af Rigspolitiet og de regionale statsadvokater i 2020

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater har som overordnede myndigheder i 2020 afgjort i alt 227 klager over politiets dispositioner. Behandlingen af klagerne falder i to hovedkategorier: Klager som de overordnede myndigheder har afgjort som 2. instans/klageinstans (se neden for afsnit 4.1), og klager som er behandlet i 1. instans (se neden for afsnit 4.2).

4.1. Rigspolitiet og de regionale statsadvokaters behandling af dispositionsklager som 2. instans

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater træffer afgørelse i 2. instans i dispositionsklager hvor en borger har påklaget politikredsens afgørelse.

4.1.1. Antal sager, hvor politikredsens afgørelser påklages til en overordnet myndighed

De overordnede myndigheders klagesager er ligesom politikredsens klager inddelt i sagskategorier. De overordnede myndigheder træffer afgørelse i 2. instans i sagskategorierne zoneforbud og restaurationsforbud, hvorfor de fremgår af figur 4. De to sagskategorier findes ikke i figur 1 (politikredsens sagskategorier), da politikredsene alene udsteder zone- og restaurationsforbud, men ikke behandler klager over disse afgørelser. Eksempler på konkrete sager afgjort af de overordnede myndigheder kan ses i bilag 3.

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater har i 2020 som overordnede myndigheder afgjort i alt 103 klager, hvor politikredsene har truffet afgørelser om ikke at udtale kritik af politiets dispositioner. De 103 klager over politikredsens afgørelser om ikke at udtale kritik af politiets dispositioner fordeler sig således på type og antal:

Figur 4. Overordnede myndigheders afgørelser fordelt på sagskategori

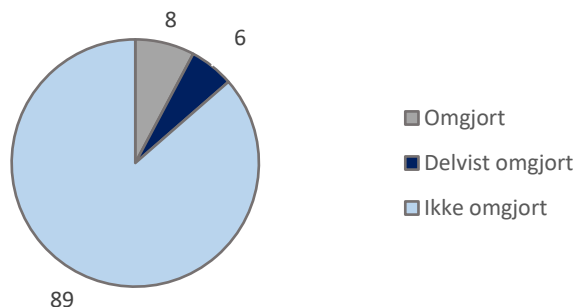

4.1.2. Antal sager omgjort af en overordnet myndighed

Af de 103 klager over politikredsens afgørelser om ikke at udtale kritik af politiets

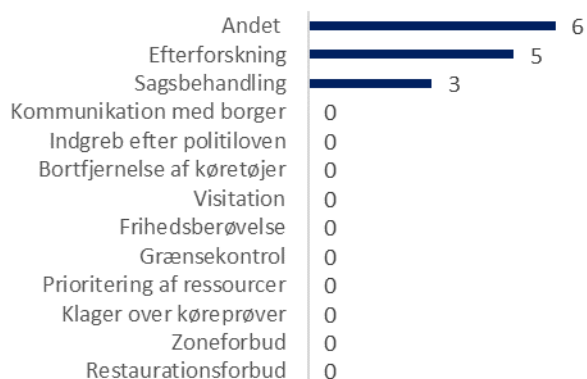
dispositioner, som de overordnede myndigheder har behandlet i 2020, har de overordnede myndigheder været enige med politikredsene i 89 sager, svarende til ca. 86 %, mens 8 afgørelser er blevet omgjort og 6 afgørelser delvist omgjort. Politikredsene er således blevet omgjort eller delvist omgjort i 14 klager, svarende til ca. 14 %.

Figur 5. Overordnede myndigheders afgørelser fordelt efter udfald

Antallet af sager, hvor borgeren har fået medhold eller delvis medhold i sin klage i 2. instans, er fordelt således på de 13 sagskategorier:

Figur 6. Afgørelser hvor klager fik medhold i 2. instans fordelt på sagskategori

4.2. Rigspolitiet og de regionale statsadvokaters behandling af dispositionsklager som 1. instans

Rigspolitiet træffer afgørelse i 1. instans i dispositionsklager med erstatningskrav over 50.000 kr. efter indstilling fra politikredsene. Rigspolitiets afgørelser kan påklages til Justitsministeriet.

De regionale statsadvokater træffer afgørelse i 1. instans i klager over lang sagsbehandlingstid i straffesager efter indstilling fra politikredsene. Statsadvokatens afgørelse i disse sager kan ikke påklages.

4.2.1. Antal og type af klager over politiets dispositioner behandlet af overordnede myndigheder i 1. instans

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater traf i 2020 afgørelse i 124 dispositionsklager i 1. instans. Rigspolitiets klagesager kan som udgangspunkt falde i alle sagskategorier, idet der kan fremsættes erstatningskrav på mere end 50.000 kr. i dispositionsklager i alle sagskategorier, mens de regionale statsadvokaters klager i 1. instans udelukkende hører til sagskategorien "Sagsbehandlingstid".

De 124 klager over politiets dispositioner, som Rigspolitiet og de regionale statsadvokater har behandlet i 1. instans i 2020, fordeler sig således på type og antal:

Figur 7. Overordnede myndigheders afgørelser i 1. instans fordelt på sagskategori

4.2.2. Overordnede myndigheders afgørelser i 1. instans, hvor borgeren får medhold

Af de 124 klager har Rigspolitiet truffet afgørelse i 10 sager, mens de regionale statsadvokater har truffet afgørelse i 114 sager.

Af de 10 klager, som Rigspolitiet har behandlet i 1. instans, har Rigspolitiet udtalt kritik af politikredsens dispositioner i en sag samt delvis kritik i 4 sager, svarende til i alt 50 %. I 5 sager har Rigspolitiet ikke fundet anledning til at udtale kritik af politiets dispositioner, hvilket svarer til 50 %.

De resterende 114 klager, som de regionale statsadvokater har behandlet i 1. instans, vedrører klager over lang sagsbehandlingstid. Ud af de 114 klager har statsadvokaterne truffet afgørelse om, at sagsbehandlingstiden var for lang i 95 sager, svarende til ca. 83 %. I størstedelen af sagerne har politikredsene af egen drift udtalt over for statsadvokaterne, at sagsbehandlingstiden har været for lang. I 19 sager, svarende til ca. 17 %, har statsadvokaterne truffet afgørelse om, at sagsbehandlingstiden ikke var for lang.

5. Sammenfatning

5.1. Politikredsens sager

Beskrivelsen af tendenser i politikredsens klager er lavet på baggrund af indberetninger fra politikredsene.

Dispositionsklagerne i politikredsene dækker over meget forskelligartede typer klager, og klagerne vedrører mange forskellige områder. Det er derfor vanskeligt at udlede generelle tendenser af klagerne. I de påklagede sager har politikredsene i ca. 21 % af klagerne fundet anledning til helt eller delvist at udtale kritik af politiets dispositioner, jf. figur 2 i afsnit 3.2. Det har på den baggrund været muligt for enkelte politikredse at komme med nogle få generelle betragtninger vedrørende de klager, der har været behandlet i 2020, jf. nedenfor.

5.1.1. COVID-19 relaterede klager

År 2020 var præget af den særlige COVID-19 situation, hvilket har medført, at flere politikredse har behandlet mange COVID-19 relaterede klager.

Københavns Politi har oplyst, at der bl.a. har været tale om klager over politiets dispositioner i forbindelse med henvendelser vedrørende støj og musik til ulempe, demonstrationer, politiets manglende brug af mundbind samt politiets håndtering og håndhævelse af COVID-19 restriktioner. Politikredsen oplyser desuden, at et fællestræk for disse klager ofte har været, at klagen har været af generel karakter rettet mod politiet

og ikke indgivet i forbindelse med en konkret situation eller polititjenestemand. Politikredsen har supplerende oplyst, at politikredsen har anvendt de sociale medier til proaktiv kommunikation med henblik på at oplyse om de forskellige restriktioner og andre tiltag i forbindelse med COVID-19.

Fyns Politi har oplyst, at politikredsen har haft flere klager over politiets manglende overholdelse af anbefalinger til forebyggelse af smitte med COVID-19, herunder særligt vedrørende afstandskravet.

Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi har oplyst, at politikredsen har set en stigning i antallet af klager over politiets indrejsekontrol efter indførelse af COVID-19 restriktionerne. Politikredsen har supplerende oplyst, at det til tider har været vanskeligt at implementere de nye regler, som med meget kort varsel har været ændret flere gange, men at politikredsen har forsøgt at oplyse personalet hurtigst muligt om regelændringerne.

5.1.2. Andre klager

Fyns Politi har modtaget et stigende antal klager over sagsbehandlingstiden i sager vedrørende økonomisk kriminalitet. Politikredsen har supplerende oplyst, at der er tale om sager, hvor kompleksitet og efterforskningens omfang ikke burde give anledning til længerevarende sagsbehandlingstid. På den baggrund gennemfører politikredsen i 1. halvdel af 2021 et særligt tværgående projekt med henblik på at nedbringe antallet af verserende sager.

Nordjyllands Politi har modtaget et stigende antal klager over parkering til ulempe. Dette omfatter også klager over, at politiet ikke har gjort tilstrækkeligt for at kontakte ejeren af bilen, før politiet har foranlediget bilen borttransporteret af Falck på ejers regning. Politikredsen har supplerende oplyst, at politikredsen nu stiller krav til transportør/anlægsfirma om at fremskaffe klar og utvetydig billedokumentation for den ulovlige parkering, inden at bilen borttransporteres på ejers regning.

Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi har modtaget et stigende antal klager over politiets frihedsberøvelser af borgere med henblik på fremstilling i fogedretten. Politikredsen har supplerende oplyst, at politikredsen i samarbejde med fogedretten har gennemgået alle politikredsens eftersøgninger for at sikre, at eftersøgningen fortsat er aktuel. Politiets sagsgange mv. er ligeledes blevet tilrettet.

Syd- og Sønderjyllands Politi har modtaget et stigende antal klager over, at politiet ikke straks er i stand til at reagere på borgeres henvendelser af mindre alvorlig karakter. Politikredsen nedsatte en arbejdsgruppe i forbindelse med udspillet "Nærhed og Tryghed", der skulle analysere klager over politiets dispositioner for 2019. Arbejdsgruppen anbefalede bl.a., at politiet tog sig tid til at forklare borgeren nærmere om årsagen til,

at politiet ikke kunne reagere straks på borgerens henvendelse. Som følge heraf er politikredsen i gang med at overveje, hvordan arbejdsgruppens anbefalinger skal implementeres i kredsen.

Flere politikredse har også modtaget mange klager i forbindelse med afholdelse af køre- og teoriprøver.

5.1.3. Særligt om notitssagsbehandling

Flere politikredse oplyser, at kredsene fortsat har gode erfaringer med at behandle en stor del af dispositionsklagerne ved notitssagsbehandling, hvor borgeren bliver ringet op af en medarbejder fra politikredsen med henblik på at drøfte den episode, som har givet anledning til klagen. Herudover har flere politikredse gode erfaringer med i mødet med borgeren at have fokus på at give borgeren en mere fyldestgørende forklaring og en grundigere beskrivelse af politiets sagsgange, hvilket ifølge flere kredse har resulteret i færre klager.

5.2. De overordnede myndigheders sager

I de påklagede sager har de overordnede myndigheder i langt de fleste tilfælde ikke fundet grundlag for helt eller delvist at omgøre politikredsenes afgørelser.

Det bemærkes dog for så vidt angår sagskategorien "Sagsbehandlingstid", at de regionale statsadvokater har fundet, at sagsbehandlingstiden har været for lang i ca. 83 % af klagerne, men i størstedelen af sagerne har politikredsen allerede selv bemærket dette over for statsadvokaterne, jf. afsnit 4.2.2. ovenfor.

Dispositionsklagers forskelligartethed og det begrænsede antal sager, hvor de overordnede myndigheder helt eller delvist har omgjort politikredsenes afgørelser, gør det ikke muligt at udlede en tendens eller et mønster af uhensigtsmæssige dispositioner.

Tallene viser dog, at der er enkelte sagskategorier, hvor de overordnede myndigheder har omgjort en større andel af sagerne end i andre sagskategorier.

Dette gælder navnlig sagskategorien "Andet" (seks sager) og "Efterforskning" (fem sager), jf. figur 6 i afsnit 4.1.2. ovenfor. For så vidt angår sagskategorien "Andet" har Rigspolitiet omgjort fem sager ud af seks sager, mens Rigspolitiet delvist har omgjort den sidste sag. To af de omgjorte sager omhandlede klage over politikredsenes afslag

på erstatning, mens de resterende tre sager omhandlede klage over politikredsens dispositioner. Den delvist omgjorte sag omhandlede tillige klage over politikredsens dispositioner. For så vidt angår sagskategorien "Efterforskning" har statsadvokaterne omgjort en sag ud af 29 sager, samt delvist omgjort fire sager. De resterende 24 sager blev stadfæstet af statsadvokaten.

Tallene viser endvidere, at der er enkelte sagskategorier, hvor Rigspolitiet i første instans har udtalt kritik af politiets dispositioner. Dette gælder sagskategorien "Andet", hvor Rigspolitiet i første instans udtalte delvis kritik i alle fire sager, jf. figur 7 i afsnit 4.2.1. ovenfor. De fire sager vedrørte anmodninger om godtgørelse for uberettiget opholdsforbud i medfør af ordensbekendtgørelsen, hvor politiets opholdsforbud i alle sagerne efterfølgende var blevet underkendt ved domstolene. Rigspolitiet fandt, at forbuddet udgjorde en begrænsning af retten til frit valg af opholdssted efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) tillægsprotokol 4, artikel 2, og imødekom på den baggrund delvis godtgørelse herfor, jf. EMRK's artikel 13 sammenholdt med princippet i erstatningsansvarslovens § 26.

Det samlede antal klagesager vedrørende politiets dispositioner ved de regionale statsadvokater har været faldende fra 2019 (178 sager) til 2020 (165 sager). Dog er antallet af klager over lang sagsbehandlingstid steget fra 2019 (100 klager) til 2020 (114 klager).

En betydelig del af klagerne over lang sagsbehandlingstid vedrører sagsbehandlingstiden i sager om økonomisk kriminalitet, og det er Statsadvokaten i København, der har haft størstedelen af antallet af klagesager inden for denne sagskategori. Statsadvokaten i København har oplyst, at en væsentlig del af disse klager vedrører økonomiske sager - herunder i det landsdækkende center for IT-relateret økonomisk kriminalitet (LCIK). Statsadvokaten i København har endvidere oplyst, at statsadvokaten i 2020 har behandlet et mindre antal klager over lang sagsbehandlingstid i sager om økonomisk kriminalitet, hvor borgeren for anden gang klager over lang sagsbehandlingstid i den pågældende sag. Statsadvokaten i København har drøftet denne udvikling med de berørte kredse.

Ifølge oplysninger fra de regionale statsadvokater er antallet af sager, hvor borgeren har fået medhold i, at sagsbehandlingstiden har været for lang, ligeledes steget fra 2019 (73 sager) til 2020 (95 sager).

De regionale statsadvokater har i 2020 haft fokus på sagsbehandlingstiderne i forbindelse med tilsynet med politikredsene, og dette fokus vil fortsætte fremadrettet. Det bemærkes, at politikredsens målrettede indsats i 2020 med at nedbringe antallet af sager om personfarlig kriminalitet har medført, at kredsene ikke har kunnet prioritere andre sagsområder i samme omfang som tidligere.

6. Forskelsbehandling på grund af etnicitet

Københavns Politi har i 2020 identificeret tre sager, hvor der er blevet klaget over forskelsbehandling på grund af etnicitet. De to af sagerne udsprang af borgerens møde med politiet i Københavns Lufthavn, hvor borgerne følte sig forskelsbehandlet i pas-kontrollen. Den tredje sag udsprang af borgerens møde med politiet i det offentlige rum, hvor borgeren følte sig forskelsbehandlet i forbindelse med visitation og bortvisning. Københavns Politi har ikke fundet grundlag for at udtale kritik af politiets dispositioner i de pågældende sager, og sagerne er ikke blevet påklaget efterfølgende.

Københavns Vestegns Politi har i 2020 identificeret én sag, hvor en borger har klaget over forskelsbehandling på grund af etnicitet. Borgeren kom i kontakt med politiet, idet pågældende ikke respekterede en færdselstavle og modtog en bøde herfor fra en polititjenestemand. Efterfølgende fik borgeren oplyst af en af sine kollegaer, at den selv samme polititjenestemand havde undladt at give kollegaen en bøde for samme forseelse en halv time forinden. Kollegaen og polititjenestemanden var af samme etnicitet. Borgeren mente således, at der var sket forskelsbehandling. Københavns Vestegns Politi fandt ikke grundlag for at udtale kritik af politiets dispositioner, og sagen blev ikke påklaget til Rigs politiet.

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater har ved gennemgangen af klagesagerne i 2020 ikke identificeret klagesager om forskelsbehandling på grund af etnicitet.

BILAG

Bilag 1

Eksempler på dispositionsklager i de forskellige kategorier

Kategori	Eksempler på klager – ikke udtømmende
Grænsekontrol	<ul style="list-style-type: none"> • Politiet ødelægger en borgers pas i forbindelse med paskontrollen • Paskontrollen tager så lang tid, at en borger ikke når sit fly • Politiet vil ikke lade en borger indrejse på grund af vedkommendes rejsedokument/visum
Efterforskning	<ul style="list-style-type: none"> • Politiet har iværksat eller undladt at iværksætte bestemte efterforskningskridt, herunder afhøringer, optagelse af rapport, visitation, ransagning m.v. • Politiet har iværksat efterforskningskridt uden kendelse
Indgreb efter politiloven	<ul style="list-style-type: none"> • Påbud om at forlade et givent sted • Politiet sparker døren ind for at besigtige en mulig hjælpeløs i en lejlighed • Administrativ frihedsberøvelse • Påbud om at afholde en anmeldt demonstration et andet sted
Frihedsberøvelse	<ul style="list-style-type: none"> • En borger klager over, at betingelserne i politiloven for at foretage administrativ frihedsberøvelse ikke er opfyldt • Politiets beslutning om udlevering af tæppe og adgang til toiletbesøg for borger under ophold i detentionen
Visitation	<ul style="list-style-type: none"> • Politiet beslutter at foretage visitation på baggrund af mistanke om strafbart forhold • Politiet foretager visitation af en borger i en visitationszone • En borger klager over at blive afklædt i forbindelse med visitation
Prioritering af ressourcer	<ul style="list-style-type: none"> • Beslutning om ikke at sende en patrulje til en anmeldelse • Brug af ressourcer til eftersøgning af forsvundne personer
Bortfjernelse af køretøjer	<ul style="list-style-type: none"> • Politiet fjerner et køretøj, der er til gene for den øvrige trafik • Politiet rekvirerer Falck eller Dansk Autohjælp til at fjerne et køretøj, der holder ulovligt parkeret • Politiet sælger bortfjernet køretøj på auktion, og der klages over prisen
Kommunikation med borger (ikke adfærdsklager)	<ul style="list-style-type: none"> • Borger føler sig dårligt behandlet ved kontakt med 112, 114 eller vagtcentralen
Klager over køreprøver	<ul style="list-style-type: none"> • Klager over at billed- og lyd kvaliteten af det digitale system til teoriprøven er for dårlig • Klager over afvisning af deltagelse i teori- eller køreprøve på grund af for sent fremmøde • En borger klager over, at den prøvesagkyndiges besked om det videre kørselsforløb under den praktiske prøve er givet utydeligt eller for sent

Zoneforbud	<ul style="list-style-type: none">• Klager i forbindelse med afgørelser om zoneforbud
Restaurationsforbud	<ul style="list-style-type: none">• Klager i forbindelse med forbud efter restaurationsloven
Sagsbehandling	<ul style="list-style-type: none">• Klager over manglende eller mangelfuld partshøring• Klager over manglende eller mangelfuld vejledning• Klager i øvrigt forbundet med behandlingen af en sag eller forvaltning
Sagsbehandlingstid	<ul style="list-style-type: none">• Klager over, at sagsbehandlingstiden i en konkret sag eller henvendelse er for lang
Andet	<ul style="list-style-type: none">• Klager over, at polititjenestemænd ikke bærer markeringsnumre synligt• Klager over hittegods, der forsvinder i politiets varetægt eller for lav findeløn• Klager over politiets øvelser på offentligt område• Klager, som ikke passer i en af de ovenstående kategorier

Bilag 2

Eksempler på dispositionsklager, som politikredsene har behandlet

Grænsekontrol

Resumé 1

En chauffør i en udenlandsk registreret lastbil blev afvist af politiet ved grænsen, idet politiet var af den overbevisning, at det krævede en arbejdstilladelse for en udenlandsk borger at køre lastbil i Danmark.

Politikredsen fandt, at dette ikke var korrekt, og at politiet havde fejlfortolket regelgrundlaget.

Politikredsen udtalte kritik af politiets dispositioner og udbetalte erstatning.

Efterforskning

Resumé 2

En politipatrulje bragte rutinemæssigt en bil til standsning, hvor føreren af bilen blev skønnet narkopåvirket. Føreren blev mistænkt for besiddelse af euforiserende stoffer og sigtet herfor. I den forbindelse blev føreren visiteret, ligesom politiet ransagede bilen med henblik på at undersøge, hvorvidt føreren var i besiddelse af euforiserende stoffer. Da dette ikke var tilfældet, blev sigtelsen frafaldet.

Føreren blev narkotestet, mens ransagningen stod på, og testen afkræftede politiets mistanke om, at pågældende var påvirket af stoffer.

Politikredsen fandt, at narkotesten burde have være foretaget forud for visitation og ransagning. Da narkotesten ikke understøttede patruljens subjektive skøn ville mistankegrundlaget være bortfaldet, hvorfor de strafprocessuelle indgreb ikke burde være foretaget.

Politikredsen udtalte kritik af politiets dispositioner for så vidt angik dette forhold.

Indgreb efter politiloven

Resumé 3

En politipatrulje tog ud til en borger og pågældendes kæreste i deres lejlighed i forbindelse med en anmeldelse om husspektakler. Ved ankomst til stedet bankede patruljen gentagne gange på døren og foretog opkald, men uden at komme i kontakt med dem. Patruljen tog i dørhåndtaget, og døren gik op, hvorefter patruljen tilkendegav sin tilstedeværelse. Borgeren og pågældendes kæreste forklarede, at de havde det godt, og at politiet kunne forlade lejligheden. Politiet sikrede sig i den forbindelse, at der ikke var tilskadekomne personer i lejligheden og forlod herefter stedet.

Borgeren anmodede efterfølgende om erstatning for uberettiget frihedsberøvelse og ransagning.

Politikredsen fandt ikke grundlag for at imødekomme borgerens erstatningskrav og lagde i den forbindelse vægt på, at erstatningskravet ikke udsprang af en strafferetlig disposition, idet borgeren og pågældendes kæreste hverken var blevet frihedsberøvet eller tilbageholdt, ligesom patruljen heller ikke havde foretaget ransagning af lejligheden, men alene sikret sig, at der ikke var fare for enkeltpersoners sikkerhed, jf. politilovens § 5.

Resumé 4

Politiet tog i forbindelse med en indsats kontakt til en borger (ung person), som i politiets systemer sås at være efterlyst og skulle bringes tilbage til et opholdssted ca. 1 times kørsel fra byen. Polititjenestemændene lagde borgeren i håndjern på ryggen, idet pågældende udviste en truende adfærd over for patruljen. Borgeren blev efterfølgende placeret i patruljevognen med håndjernene på ryggen.

Transporten af borgeren skete i medfør af politilovens § 15, stk. 1, nr. 4.

Politikredsen udtalte kritik af, at politiet havde placeret borgeren med håndjern på ryggen under den timelange kørsel til opholdsstedet. Det fremgår af interne retningslinjer, at brugen af håndjern bør være i overensstemmelse med reglerne om magtanvendelse i politiloven, dog må håndjern alene anvendes over for personer under 15 år for at afværge et påbegyndt eller overhængende angreb på person. Herudover fremgår det af politiets interne retningslinjer, at der ved transport af personer over længere afstande bør anvendes et transportbælte til pacificering, hvilket ikke blev brugt i denne konkrete sag.

Frihedsberøvelse

Resumé 5

En borger blev frihedsberøvet af politiet kl. 15.10, idet pågældende var registreret som eftersøgt i politiets systemer. Borgeren blev transporteret til arresten, hvor pågældende blev indsat kl. 17.56.

Det fremgår af sagen, at borgeren ikke fik lov til at kontakte sine pårørende under transporten, eller inden pågældende blev indsat i arresten.

Dagen efter blev borgeren omkring kl. 8.30 afhentet i arresten med henblik på at blive fremstillet i fogedretten. I fogedretten blev det oplyst, at borgeren ikke skulle fremstilles, idet fogedretten fire dage forinden havde tilbagekaldt anmodningen om politifremstilling.

Borgeren var frihedsberøvet i en varighed af i alt 18 timer og 12 minutter.

Politikredsen udtalte kritik af, at borgeren ikke fik lov til at ringe til sine pårørende, mens pågældende var i politiets varetægt, og inden pågældende blev indsat i arresten. På den baggrund tilkendte politikredsen borgeren erstatning herfor.

Bortfjernelse af køretøjer

Resumé 6

En politipatrulje blev sendt til et færdselsuheld. Ved ankomst til stedet fandt patruljen et køretøj, som holdt på kørebanen helt op ad et parkeret køretøj, som det havde påkørt bagfra. Der var ingen personer til stede.

Vejhjælp blev rekvireret med henblik på at trække køretøjet væk fra det parkerede køretøj, hvorefter køretøjet blev bragt til opbevaring hos Falck.

Køretøjet viste sig at være brugsstjålet. Ejeren havde i forbindelse med anmeldelse af brugstyveriet oplyst to telefonnumre, pågældende kunne kontaktes på.

Patruljen, der havde fundet køretøjet, forsøgte at kontakte ejeren af køretøjet på et telefonnummer, som vagtcentralen havde oplyst. Imidlertid var det ikke det rigtige telefonnummer.

Ejeren blev herefter først gjort bekendt med sit køretøjs placering, da ejeren modtog en opkrævning fra politiet for opbevaring af køretøjet.

Ejeren afhentede sit køretøj umiddelbart efter, at ejeren var blevet gjort bekendt med opbevaringen af køretøjet.

Politikredsen udtalte kritik af, at politiet havde forsøgt at kontakte ejeren på et forkert telefonnummer, og at politiet ikke efterfølgende før omkring to uger senere havde forsøgt at opnå kontakt til ejeren af køretøjet.

Politikredsen frafaldt herefter kravet om betaling for opbevaring af køretøjet hos Falck.

Resumé 7

En borger havde parkeret sin bil på en parkeringsplads, der var reserveret til politiets køretøjer. Politiet foranledigede bilen borttransporteret af Falck på grund af sikkerhedsmæssige hensyn. Da Falck ankom til stedet, var bilen allerede væk.

Borgeren modtog herefter en faktura på dækning af udgifter til forsøg på borttransport af bilen. Borgeren klagede herefter over, at politikredsen havde forsøgt at borttransportere pågældendes bil uden forudgående partshøring.

Politikredsen fandt ikke anledning til at udtale kritik af forsøget på borttransport uden forudgående partshøring, idet sikkerhedshensynene til straks at få fjernet køretøjer, som holder parkeret ulovligt på parkeringspladser reserveret til politiets køretøjer, vejer tungere end borgerens interesse i at blive partshørt. Politikredsen henviste til trusselniveauet, der var rettet mod Dansk Politi, og som følge heraf den skærpede opmærksomhed ved tjenestesteder og hensynet til medarbejderes sikkerhed.

Kommunikation med borger

Resumé 8

En borger ringede om aftenen til 112 for at oplyse, at vedkommende kørte på motorvejen og kunne se en bil uden lys, som slingrede. Det blev aftalt, at borgeren fortsatte sin kørsel bag vedkommende, som efterfølgende også kørte over for rødt. Borgeren fik herefter en polititjenestemand i røret, som oplyste, at vedkommende lige var mødt på arbejde, men ville ringe tilbage 10 minutter senere.

Borgeren fortsatte herefter sin kørsel, som medførte en omvej på omtrent en time, uden at pågældende blev kontaktet af politiet igen. Klagen blev notitssagsbehandlet i kred-

sen, og hændelsesforløbet blev beklaget, herunder blev det tilkendegivet, at hændelsesforløbet ikke afspejlede, hvad man som borger måtte forvente af politiet, ligesom episoden blev ledelsesmæssigt håndteret i forhold til de implicerede medarbejdere.

Politikredsen udtalte kritik af politiets dispositioner.

Resumé 9

En borger klagede til statsadvokaten over, at det - på trods af gentagne anmodninger herom - ikke havde været muligt at få oplyst journalnummeret på den straffesag, som pågældende havde anmeldt til politiet. Borgeren havde i forbindelse med klagen oplyst, at politiet havde begrundet dette med, at sagen alene var oprettet som en undersøgelsessag.

Politikredsen behandlede klagepunktet som en klage over politiets dispositioner, og fandt, at det ikke var muligt præcist at fastslå hændelsesforløbet. Politikredsen lagde på baggrund af borgerens oplysninger til grund, at en eller flere ikke nærmere angivne medarbejdere i politikredsen havde nægtet at oplyse borgeren om journalnummeret. Dette forhold blev beklaget over for borgeren, idet der som udgangspunkt ikke er regler, der forhindrer politiet i at oplyse journalnumre på sager til personer, der selv har foranlediget den pågældende sag oprettet hos politiet.

Politikredsen udtalte kritik af politiets dispositioner.

Resumé 10

En borger blev ringet op af en polititjenestemand, idet borgeren var blevet anmeldt for chikane af offentligt ansatte. Opkaldet blev foretaget med skjult nummer. Polititjenestemanden forklarede baggrunden for sin henvendelse, ligesom han præsenterede sig med sit navn og stillingsbetegnelse.

Borgeren klagede over, at der var tvivl om, hvorvidt det var politiet, som havde kontaktet pågældende.

Politikredsen fandt ikke grundlag for at udtale kritik af, at polititjenestemanden havde ringet borgeren op med skjult nummer, ligesom politikredsen bemærkede, at polititjenestemanden over for borgeren havde oplyst sit navn og stillingsbetegnelse. Politikredsen fandt, at opringningen var sket i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Klager over køreprøver

Resumé 11

Politiet modtog en klage over tekniske problemer i forbindelse med en afholdt teori-prøve, idet en borgers computer havde reageret langsomt, ligesom det heller ikke var muligt at udskrive et bedømmelsesskema efter prøvens afslutning. Dette medførte, at borgeren ikke kunne få oplyst, hvilke kategorier pågældende havde fejl i. Borgeren bestod ikke prøven og fik tilbagebetalt sit prøvegebyr.

Politikredsen udtalte kritik under henvisning til tekniske problemer.

Resumé 12

Politiet modtog en klage over en prøvesagkyndigs opførsel, idet borgeren gjorde gældende, at den prøvesagkyndige havde optrådt nedladende, kommenteret på tøj og rettet borgeren uden grund. Endvidere havde den prøvesagkyndige røget en cigaret under de indledende spørgsmål til den køretekniske del.

Den prøvesagkyndige oplyste, at han normalt gik ud i god tid inden prøverne for at ryge, hvilket ofte skete i selskab med kørelærer og elev. Hvis eleven ville hurtigt i gang, dvs. før prøvetidspunktet, efterkom han dette, også selv om han ikke var færdig med at ryge sin cigaret. Han kunne ikke huske, hvorvidt dette var tilfældet i den konkrete sag.

Politikredsen fandt ikke grundlag for at beklage politiets dispositioner for så vidt angik den prøvesagkyndiges opførsel, men beklagede over for borgeren, at pågældende havde været generet af røg, hvilket var i strid med politikredsens rygepoliti.

Politikredsen udtalte delvis kritik af politiets dispositioner.

Sagsbehandling

Resumé 13

Politiet modtog en klage over en polititjenestemandes håndtering af en telefonisk genafhøring af en borger i en voldssag. Borgeren gjorde gældende, at polititjenestemanden var irriteret og skulle have sagen overstået, ligesom polititjenestemanden bl.a. ikke foretog genoplæsning af den afgivne forklaring.

Politikredsen fandt det beklageligt, at borgeren havde haft en sådan oplevelse og beklagede dette over for borgeren.

Politikredsen udtalte kritik af politiets dispositioner.

Resumé 14

Politiet modtog en klage fra en borger, der klagede over, at en medarbejder hos politiet i en socialrapport til kommunen grundet bekymring for en familie havde skrevet, at borgeren "til tider kan være psykisk ustabil."

Borgeren oplyste, at socialrapporten nu var en del af en samværssag, og at borgeren ikke fandt den af politiet anvendte formulering rimelig.

Politiet gennemgik sagen og fandt ikke dokumentation i sagsforløbet, der gav belæg for formuleringen om, at borgeren "til tider kan være psykisk ustabil."

Politikredsen beklagede herefter denne formulering over for borgeren, ligesom der efterfølgende blev lavet en fornyet underretning til kommunen, hvor den anvendte formulering var udeladt. Borgeren fik desuden tilsendt en skriftlig beklagelse samt underretning om den ændrede ordlyd i rapporten til kommunen.

Politikredsen udtalte kritik af politiets dispositioner.

Resumé 15

En borger ønskede at anmelde sin tidligere ægtefælle for ulovlig opbevaring af våben.

Der var tale om våben, som borgeren selv ejede og havde tilladelse til, og som blev opbevaret i et aflåst våbenskab, som kun borgeren havde nøgle til. Borgeren og den tidligere ægtefælle havde været uvenner og kunne ikke blive enige om, hvem der skulle aflevere/afhente disse våben. I forbindelse hermed blev borgeren forsøgt vejledt af politiet, men uden held.

På den baggrund resolverede vagtcentralen, at borgeren selv måtte afhente sine våben, hvilket også var aftalen, og at borgeren ikke kunne anmelde sin tidligere ægtefælle. Borgeren klagede derfor over, at politiet ikke ville modtage anmeldelsen af den tidligere ægtefælle for overtrædelse af våbenloven.

Politikredsen udtalte kritik af, at politiet ikke oplyste til borgeren, at anmeldelsen formelt var blevet afvist som grundløs i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 1.

Politikredsen udtalte også kritik af, at borgeren ikke i forlængelse af afvisningen blev klagevejledt, jf. retsplejelovens § 749, stk. 3, eller vejledt om muligheden for en skriftlig underretning om afvisningen.

Andet

Resumé 16

En borger anmodede om erstatning for at være blevet trådt over foden af en ko i forbindelse med politiets besøg, da en politipatrulje var blevet sendt til stedet for at forkynde en afgørelse. Borgeren gjorde gældende, at polititjenestemændene ved at have råbt højt "hallo" havde forskrækket den ko, som pågældende var i gang med at malke. Dette havde medført, at borgeren var kommet til skade med sin fod.

Politikredsen fandt ikke anledning til at imødekomme borgerens erstatningskrav, idet politikredsen fandt, at polititjenestemændene ikke havde handlet ansvarspådragende, herunder hverken råbt eller på anden måde hævet stemmen, men at besøget var foregået under rolige omstændigheder.

Resumé 17

En advokat anmodede om dækning af salær i forbindelse med indgivelsen af et erstatningskrav for tabt arbejdsfortjeneste og svie og smerte på vegne af en borger.

Politikredsen fandt, at der ikke var grundlag for at imødekomme advokatens anmodning om salær, ligesom politikredsen heller ikke fandt grundlag for at udbetale erstatning for udgifter til advokatbistand til borgeren. Politikredsen lagde vægt på, at det var borgeren eget valg at benytte en advokat i forbindelse med indgivelsen af erstatningskravet.

Bilag 3

Eksempler på dispositionsklager, som de overordnede myndigheder har behandlet

Grænsekontrol

Resumé 1

En borger blev i forbindelse med indrejsekontrollen i Københavns Lufthavn bedt om at forevise pas med henblik på bl.a. at kontrollere, at den, der foreviser et rejsedokument, er identisk med den person, som dokumentet er udstedt til.

Borgeren klagede over den af politiet civilansatte medarbejders adfærd og dispositioner i forbindelse med grænsekontrollen, idet borgeren fandt medarbejderens adfærd hånlig.

Politikredsen fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af den involverede medarbejder og lagde i den forbindelse vægt på medarbejderens udtalelse, hvoraf det bl.a. fremgik, at medarbejderen høfligt havde bedt borgeren om at kigge op og aflevere passet ordentligt, idet borgeren havde smidt passet ind i boksen.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse.

Efterforskning

Resumé 2

En borger klagede over flere forhold i forbindelse med anholdelse af hans søn efter en superligakamp. Politikredsen og borgeren var enige om, at politiet begik en fejl ved at anholde en forkert person (sønnen), men borgeren klagede herudover bl.a. over, at politiet ikke efterfølgende kunne oplyse, hvem der beordrede anholdelsen, at politiet ikke registrerede, hvilke effekter der blev taget fra og/eller udleveret til sønnen, at forældrene ikke blev underrettet om anholdelsen, samt at sønnen efterfølgende blev løsladt til gaden, hvor han blev truet af fodboldfans fra det andet hold.

Politikredsen oplyste i afgørelsen til borgeren, at der kun var oprettet et kort notat i politiets sagsstyringssystem vedrørende anholdelsen. Det fremgik af notatet, at politiet på baggrund af en mundtlig beskrivelse af en gerningsmand fulgte efter borgerens søn og anholdt sønnen efter fodboldkampen. Det viste sig siden, at der var tale om en forveksling, og sønnen blev løsladt. Politiet kunne ikke bidrage med yderligere oplysninger af betydning, og der forelå ikke anholdelsesrapport, anholdelsesprotokol, løsladelsesrapport eller andet.

Politikredsen fandt ikke grundlag for at kritisere anholdelsen. Kredsen anførte dog supplerende, at man havde fuld forståelse for, at det måtte være en meget ubehagelig oplevelse for sønnen at blive anholdt for et forhold, som han ikke havde begået, hvilket kredsen beklagede.

Statsadvokatens afgørelse:

Statsadvokaten var enig i, at anholdelsen var beklagelig, men kritiserede, at der ikke i sagen var tilstrækkelig dokumentation for hverken grundlaget for anholdelsen, hvem der havde beordret denne, løsladelsen eller oplysning om, hvilke effekter politiet havde taget fra sønnen, henholdsvis udleveret igen. Statsadvokaten beklagede ligeledes over for borgeren, at forældrene ikke var blevet underrettet om anholdelsen, da sønnen var i besiddelse af id, hvoraf det fremgik, at han var under 18 år. Endelig beklagede Statsadvokaten, at løsladelsen foregik på den af borgeren beskrevne måde.

Indgreb efter politiloven

Resumé 3

Et jobcenter anmodede politiet om bistand med henblik på bortvisning af en borger på grund af pågældendes adfærd.

Politiet bortviste borgeren fra jobcenteret efter politilovens § 5, stk. 1, idet pågældende udviste en konfronterede adfærd, herunder blandt andet ved at skubbe til jobcenterets vagter samt slå på dørene, som var egnet til forstyrrelse af den offentlige orden.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner. Politikredsen lagde vægt på oplysningerne om borgerens adfærd, som medførte, at personalet på jobcenteret havde bedt borgeren om at forlade stedet. Politikredsen fandt, at bortvisningen forekom berettiget.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse.

Resumé 4

Politiet foretog en tilbageholdelse af en psykisk uligevægtig borger. Borgeren klagede efterfølgende over, at pågældende i forbindelse med tilbageholdelsen skulle have pådraget sig skader på bl.a. tænderne.

Politikredsen fandt det ikke bevist, at borgeren havde pådraget sig skader i forbindelse med tilbageholdelsen.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse.

Resumé 5

Politiet tog efter kontakt fra en pårørende ud til en privat bopæl med henblik på sikre sig, at nogle mindreårige børn ikke befandt sig i en hjælpeløs tilstand og under forhold, der indebar en fare for dem, jf. politilovens 10, stk. 1. Ved ankomst til bopælen åbnede politiet et vindue, som stod på klem, til et værelse, idet det ikke var muligt at få kontakt til nogen på bopælen. Efterfølgende anmodede ejeren af bopælen om erstatning for ødelagt vindue, ligesom pågældende ikke fandt, at politiet var berettiget til at hente børnene.

Politikredsen fandt ikke anledning til at udtale kritik af, at politiet havde åbnet et vindue med henblik på at vurdere børnenes tilstand.

Politikredsen fandt dog anledning til at udtale kritik af, at politiet afhentede børnene uden at foretage en fornyet vurdering af situationen.

Derudover fandt politikredsen ikke grundlag for at imødekomme erstatningen, idet det ikke fandtes godtgjort, at der var årsagssammenhæng mellem en påstået skade på vinduet og politiets dispositioner.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse.

Frihedsberøvelse

Resumé 6

En advokat klagede på vegne af en borger over, at borgeren ikke havde fået tilbudt forplejning i forbindelse med pågældendes anbringelse i detentionen, som fandt sted i

tidsrummet fra kl. 08.42 til kl. 17.00. Advokaten gjorde endvidere gældende, at borgeren under detentionsanbringelsen udelukkende havde været iført et tæppe og uden påklædning.

Politikredsen fandt grundlag for at beklage, at borgeren ikke havde fået tilbudt den fornødne forplejning i forbindelse med detentionsanbringelsen.

Politikredsen fandt ikke anledning til at udtale kritik af politiets dispositioner for så vidt angik klagepunktet om manglende udlevering af tøj til borgeren, idet det bl.a. fremgik af tilsynsrapporten, at borgeren fik udleveret tøj om formiddagen.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiets stadfæstede politikredsens afgørelse.

Visitation

Resumé 7

En borger klagede over, at pågældende blev standset af politiet i sin bil, i hvilken forbindelse politiet kortvarigt visiterede pågældende. Politiet standsede oprindeligt bilen med henblik på at undersøge den for fejl og mangler.

Ved kontakten med borgeren skønnede politiet imidlertid, at borgeren var påvirket af euforiserende stoffer, idet pågældende havde røde øjne og snøvlende tale. Borgeren blev på den baggrund sigtet for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Politiet visiterede borgeren og ransagede bilen. Der blev ikke fundet noget af politimæssig interesse ved hverken visitationen eller ransagningen, og sigtelsen mod borgeren blev herefter frafaldet på stedet.

Politikredsen udtalte ikke kritik af visitationen og lagde ved afgørelsen vægt på, at borgeren blev skønnet påvirket af politiet. Der var på den baggrund rimelig grund til at mistænke pågældende for besiddelse af narkotika, ligesom det var af væsentlig betydning for efterforskningen at foretage visitationen samt ransagning af bilen.

Statsadvokatens afgørelse:

Statsadvokaten stadfæstede politikredsens afgørelse.

Bortfjernelse af køretøjer

Resumé 8

En borger havde parkeret sin bil ulovligt foran en port i København, hvorefter politiet foranledigede bilen borttransporteret, idet politiet ikke kunne få kontakt til pågældende. Da Falck ankom til stedet, var bilen imidlertid fjernet.

Politikredsen fandt, at borgerens parkering var i strid med færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 2.

Politikredsen udtalte ikke kritik af, at politiet havde foranlediget bilen borttransporteret, ligesom politikredsen gjorde gældende, at borgeren hæftede for udgifterne til forsøg på borttransport af bilen.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspoliet stadfæstede politikredsens afgørelse.

Kommunikation med borger

Resumé 9

En borger havde henvendt sig til politiet, idet pågældende ønskede politiets bistand til at få kontakt til Socialforvaltningen, ligesom borgeren mente, at politiet havde pligt til at gøre sig bekendt med pågældendes sager hos Socialforvaltningen.

Politiet vejledte borgeren om selv at tage kontakt til Socialforvaltningen, idet politiet ikke havde hverken kendskab til eller kunne udtale sig om pågældendes sager inden for Socialforvaltningens område.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspoliet stadfæstede politikredsens afgørelse.

Resumé 10

En borger klagede over, at politiet ikke ville tilse pågældendes finger, der havde fået et snitsår i forbindelse med politiets opskæring af strips, der var blevet brugt som håndjern ved anholdelsen af borgeren.

Borgeren var blevet anholdt for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen i forbindelse med en demonstration, der forstyrrede trafikken, efter politiet havde givet demonstranterne et påbud om at flytte sig, hvilket demonstranterne nægtede.

Borgeren fremlagde i sin klage, at pågældende flere gange havde meddelt politiet, at pågældende ønskede at få sin finger tilset, da den gjorde meget ondt. Borgeren ønskede endvidere at få skiftet den forbindelse, pågældende tidligere havde fået på for at

stoppe blødningen. Politikredsen fandt ikke anledning til at udtale kritik, da **man lagde til grund, at** borgeren var blevet tilbudt at få tilset sin finger i forbindelse med visitationen, hvilket borgeren ikke ønskede, og **at** borgeren havde ikke senere anmodet om at få tilset sin finger.

Statsadvokatens afgørelse:

Statsadvokaten stadfæstede politikredsens afgørelse.

Zoneforbud

Resumé 11

Politiet meddelte en borger et zoneforbud i medfør af ordensbekendtgørelsens § 6, stk. 5, mod at færdes i et bestemt område, idet pågældende havde udvist en særlig utryghedsskabende adfærd, der vurderes til at have tilknytning til den generelle kriminalitetstendens i området.

Borgeren var flere gange blevet antruffet af politiet i forbindelse med anmeldelser om uro og strafbare forhold i området for zoneforbuddet, ligesom pågældende også var blevet sigtet for trusler om vold mod tjenestemand, samt for at have overtrådt ordensbekendtgørelsen ved at have udvist støjende adfærd, som var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

Politiet fandt således anledning til at meddele borgeren et zoneforbud med henblik på at stoppe den særligt utryghedsskabende adfærd i det omhandlede område.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse.

Sagsbehandling

Resumé 12

En borger klagede over, at en politikredsen havde sendt et krav om bl.a. betaling af sagsomkostninger i forbindelse med en straffesag ved domstolene til inddrivelse hos SKAT. Kravet mod borgeren var aftalt med borgeren pr. telefon, hvor borgeren havde anmodet om at få oversendt kravet til inddrivelse hos SKAT.

Efterfølgende klagede borgeren over, at pågældende ikke havde modtaget en retvisende opgørelse af kravet, og at pågældende ikke var blevet underrettet om, at kravet

hos SKAT ville blive tillagt renter. Borgeren klagede endvidere over, at politikredsen ikke ville trække kravet tilbage fra SKAT, idet pågældende ikke havde samtykket skriftligt til oversendelsen.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet udtalte ikke kritik af politikredsens dispositioner.

Resumé 13

En borger havde meldt sin bil stjålet i maj 2018. Bilens nummerplader blev fundet i starten af juni 2018. Politiet registrerede ved en fejl, at både nummerpladerne og bilen var fundet, hvilket medførte, at bilen ikke var registreret som stjålet i perioden fra starten af juni 2018 til slutningen af oktober 2018.

Politikredsen oplyste, at de havde undersøgt sagen, i hvilken forbindelse en politiassistent havde oplyst, at det ikke ved indlevering af nummerpladerne var blevet oplyst, at nummerpladerne ikke sad på pågældende borgers bil. Det var endvidere blevet oplyst, at sagen var behandlet som andre tilsvarende sager. Politikredsen fandt på dette grundlag ikke anledning til at kritisere dispositionerne.

Statsadvokatens afgørelse

Statsadvokaten omgjorde politikredsens afgørelse, da statsadvokaten fandt grundlag for at kritisere politiets dispositioner. Begrundelsen var, at der var sket en fejl hos politiet i forbindelse med aflysningen af, at bilen var stjålet.

Sagsbehandlingstid

Resumé 14

En advokat klagede i juni 2020 på vegne af en borger over sagsbehandlingstiden i en sag, hvor borgeren i slutningen af september 2019 havde indgivet anmeldelse til politiet om skyldnersvig. Advokaten klagede også over, at hans henvendelser til politiet om sagen forblev ubesvarede.

Politikredsen oplyste over for statsadvokaten, at der i sagen var blevet udsendt en anmeldelseskvittering, og at der i oktober 2019 var foretaget en kort indledende efterforskning. Herefter havde sagen afventet at blive tildelt en efterforsker/sagsbehandler. Borgeren havde i perioden rykket fem gange for oplysning om, hvad der skete i sagen. Det fremgik ikke, om henvendelserne var blevet besvaret.

Politikredsen beklagede ikke sagsbehandlingstiden i den konkrete sag, men oplyste, at politiet fandt det nødvendigt at prioritere mellem et særdeles stort antal sager, således at visse sagstyper beklageligvis måtte afvente behandlingen af andre sagstyper, herunder bl.a. personfarlig kriminalitet.

Statsadvokatens afgørelse:

Statsadvokaten beklagede sagsbehandlingstiden og beklagede også, at politiet ikke havde besvaret borgerens henvendelser om sagen. Statsadvokaten anmodede endvidere politikredsen om at kontakte borgeren med henblik på at orientere om tidshorisonen i sagen, herunder hvornår efterforskningen i sagen kunne forventes påbegyndt.

Andet

Resumé 15

Politiet rekvirerede en låsesmed og skaffede sig adgang til en borgers lejlighed for at sikre sig, at pågældende ikke befandt sig i en syg eller hjælpeløs tilstand.

Borgeren anmodede efterfølgende om erstatning for udgifter til montering af ny lås, idet borgeren gjorde gældende, at det havde været muligt at kontakte pågældende telefonisk og sikre sig, at borgeren ikke befandt sig i en syg eller hjælpeløs tilstand.

Politikredsen fandt ikke grundlag for at imødekomme erstatningskravet for udgifter til montering af ny lås, idet politiet ikke havde handlet ansvarspådragende.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet fandt, at politikredsen havde handlet ansvarspådragende ved ikke at forsøge at kontakte borgeren telefonisk, inden der blev rekvireret låsesmed. På den baggrund imødekom Rigspolitiet anmodningen om erstatning for udgifter til montering af ny lås.

Resumé 16

Politiet meddelte en hjemløs borger et opholdsforbud i medfør af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 4, for at have udgjort en utryghedsskabende lejr. Det meddelte forbud blev efterfølgende underkendt af byretten, idet byretten vurderede, at der ikke var tale om en utryghedsskabende lejr.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet fandt anledning til delvist at imødekomme borgerens anmodning om godtgørelse, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 13 sammenholdt

med princippet i erstatningsansvarslovens § 26, som følge af det uberettigede opholdsforbuds begrænsning af pågældendes bevægelsesfrihed, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions tillægsprotokol 4, artikel 2.

Resumé 17

Politiet foretog i forbindelse med et indbrud en anholdelse af en borger, som havde forsøgt at forlade gerningsstedet på en cykel. Cyklen blev efterfølgende ikke sikret af patruljen, men låst inde af anmelder med henblik på, at cyklen skulle afhentes af ejer.

Ejeren af cyklen henvendte sig til politiet med henblik på udlevering af cyklen, ligesom pågældende også tog kontakt til anmelder, der havde opbevaret cyklen. Anmelder oplyste, at pågældende ikke længere var i besiddelse af cyklen.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner, idet politiet ikke havde handlet ansvarspådragende under henvisning til, at cyklen var blevet låst forsvarligt inde af anmelder.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet fandt, at politikredsen havde handlet ansvarspådragende, idet politikredsen ikke sikrede sig cyklen, da politikredsen blev opmærksom på det uafklarede ejerforhold. Rigspolitiet fandt samtidig, at politikredsen burde have bistået ejeren af cyklen i forbindelse med udlevering af cyklen, da pågældende dokumenterede sig som den retmæssige ejer. På den baggrund imødekom Rigspolitiet anmodningen om erstatning for cyklen.

Resumé 18

En advokat anmodede om ledsaget udgang for en varetægtsfængslet borger. Borgeren var varetægtsfængslet for en række tyverier af særlig grov beskaffenhed samt for at have organiseret og solgt en større mængde kokain. Udgangen skulle benyttes til at deltage i et familiemedlems begravelse.

Politikredsen afviste advokatens anmodning. Politikredsen lagde i deres afgørelse vægt på, at der ikke var tale om et familiemedlem i lige linje, og at afdøde derfor ikke kunne anses for nærtstående familiemedlem. Covid-19 situationen blev ligeledes tillagt betydning, da besøg til indsatte i kriminalforsorgens institutioner ikke længere fandt sted grundet ønske om at mindske spredningen af virussen, og det forhold derfor også skulle tillægges betydning ved anmodningen om udgang.

Statsadvokatens afgørelse:

Statsadvokaten stadfæstede politikredsens afgørelse. Statsadvokaten lagde ud over de forhold, som politikredsen havde lagt vægt på, også vægt på, at sigtelsens karakter

talte imod at give samtykke til udgang, ligesom formålet med varetægtsfængslingen talte imod, da varetægtsfængslede var underlagt besøgs- og brevkontrol, og det kunne

være vanskeligt at kontrollere, at vedkommende ikke kommunikerede med andre i forbindelse med en udgang.

